Víkingur fann ikki málið

VODAFONE DEILDIN Hóast yvirvág í spæli og kjansum, so eydnaðist ikki Víkingi at vinna á uppflytarunum úr B71. Við málleysa javnleikinum tapti felagsliðið úr Gøtu og Leirvík tvey stig í stríðunum at nærkast oddinum, meðan B71 fyri triðju ferð í ár fekk stig á útivølli

Ólavur Øre

Víkingur	0
B71	0

Tað hevur ikki gingið heilt eftir vild hjá Víkingi í síðstuni, og dysturin móti B71 var einki undantak í so máta. Sjálvt um Víkingur var spælstýrandi stóran part av dystinum, og komu til nakrar góðar kjansir, so manglaði neyvleikin í avgerðandi løtum. Finnur Justinussen hevði tríggjar líkinda kjansir í dystinum, sum blivu misnýttir. Ungi Víkinga áleyparin hevur í ár havt trupult við at finna máltevið, sum gav honum gylta skógvin í fjør.

Meðan víkingar iðra seg um tvey mist stig, so var frøi á sandoyingum eftir at hava fingið tað eina stigið, og tað er væl skilligt. Sandoyingar vóru ikki komin til Leirvíkar at spæla álopsfótbólti, men teir stíddust sera væl í verjupartinum, og fingu eitt stig í løn fyri stríðið.

Nær við og næstan

Víkingur var spælstýrandi frá fyrsta minutti, ikki minst tí sandoyingar lótu vertirnar hava bóltin, og hugsaðu mest um at standa væl í verjustøðu. Víkinga trýstið hevði við sær at vertirnir fingu nógv hornaspørk, men Bárður Johannesen í B71 málinum, var ein tryggur aftasti skansi, og tók broddin av trýstinum, við at taka sær av fleiri av høgu bóltunum, ið blivu sendir inn í brotsteigin.

Uttan at taka nakað frá sandoyingum, so høvdu teir eisini neyðuga heppnið við sær í fyrra hálvleiki. Millum annað tá Finnur misnýtti ein góðan møguleika miðskeiðis í fyrra hálvleiki, og seinri tá bólturin brast á innaru síðu á stongini, eftir eitt fríspark frá Suna Olsen. Men inn vildi bólturin ikki.

B71 verjan stóð stinn

Leikliga gongdin var tann sama eftir steðgin. Víkingur royndi at trýsta. Tað gjørdi ikki støðuna hjá Víkingi lættari, at miðverjarnir hjá B71, Jóhannis Jensen og Allan Tungá, leiktu ein branddyst.

Sjálvt um B71 verjan stóð væl, so kunnu víkingar bert takka sær sjávum fyri at teir ikki kláraðu at koma ígjøgnum betongverjuna hjá sandoyingum. Hetta tí tað var lítið og onki hugflog yvir álopsspælinum hjá vertunum, og tá Víkingur ikki dugdi at gagnýta teir fáa kjansirnar ið komu eftir steðgin, ja so gjørdist tað trupult at vinna á uppflytarunum úr B71.

Eftir at Víkingur hevði havt so at siga alt spælið, komu sandoyingar betur við sum dysturin leið, uttan tó at vera nøkur hóttan móti Víkingi. Tað sigur nakað um álopsspælið hjá sandoyingum, at besti møguleikin hjá B71 kom eftir, at ein víkingur var nær við at seta bóltin í egið mál, men onki mál kom í dystinum.

Tískil eydnaðist tað B71 við stinnum verjuspæli at fáa eina stigið í Leirvík, men sigur tað nokk líka nógv um manglandi hugflog og neyvleika í álopsspælinum hjá Víkingi.

Bárður Johannesen:

-Uppiborið at vit fingu stig

-Eg haldi at tað er uppiborið av vit fáa javnleik, sigur Bárður Johannesen, sum var ein tryggur aftasti skansi hjá sandoyingum í dystinum móti Víkingi.

Hóast Víkingur var spælstýrandi stóran part av dystinum, so metir B71 málverjin, at verjan hjá sandoyingum stóð stinn, og tað gjørdi sítt til at Víkingur ikki komu fram til teir heilt stóru kjansirnar.

Spurdur um hvat javnleikurin ímóti Víkingi hevur at siga fyri B71, sigur Bárður, at tað hevur nógv at siga fyri sjálvsálitið á liðnum, og vísir á, at sum uppflytarnar ræður um at skava so nógv stig saman sum tilber.